

Goigs a llaor de Sant Tomàs, apòstol

la imatge del qual es venera al Mas «Prat de Dalt» de Sant Feliu de Codines, del Bisbat de Vic

*Puix la glòria us és donada
com a Apòstol del Senyor,
Sant Tomàs, via fresada
doneu sempre al pecador.*

Sota el cel de Terra Santa,
sota un sostre tot humil,
heu nascut amb gràcia tanta
per seguir del viure el fil
que, com alba esbadellada,
tot just nat, sou tot claror.

Sant Tomàs...

En l'endrec de tota feina,
quan creixeu sou ufanós,
vostra mà sap prendre l'eina
del treball més enutjós,
i en triar, de l'encontrada
sou d'ofici pescador.

Sant Tomàs...

Jesucrist us veu i us tria
quan de dotze en fa un estol,
companyons de cada dia,
aucellada, d'escàs vol,
que després prendrà volada
com de l'àliga millor.

Sant Tomàs...

I xuclau la mel divina
en els mots de Jesucrist,
en l'amor que s'hi endevina,
i el miracle que heveu vist.
Tot us és com estelada
ample de salvació.

Sant Tomàs...

I seguïu, amb passa ferma,
al Senyor d'ací i d'allà,
per vergers, per terra erma,
aigua endins, i en cimejar
per l'asprosa serralada
sempre hi sou bon seguidor.

Sant Tomàs...

Quan les palmes s'entrellacen,
en aquell diumenge clar,
i els infants passen i passen
amb els grans qui no hi serà!
També hi sou amb la gentada,
ben a prop del Salvador.

Sant Tomàs...

També sou en el cenacle
quan Jesús amb el pa i vi,
amb sentor de gran miracle,
sang i cos ens oferí
i al seguit, nit estelada,
en portar-lo a la presó.

Sant Tomàs...

La tristesa omple el cor vostre,
quan ja l'han crucificat,
el dolor us traspua al rostre
i la creu heu abraçat;
i dubteu, pensa torbada,
de la més gran visió.

Sant Tomàs...

No creieu que apareixia
el Senyor ressuscitat
fins que a Vós també venia
amb la llaga del costat.
La palpeu, és encetada
i també el cos tot dolor.

Sant Tomàs...

Ja ho creieu, bona ventura,
comenceu a predicar,
dels Apòstols l'aventura
dels primers sou a encetar,
fins a Índia, l'allunyada,
vostra veu hi té ressò.

Sant Tomàs...

El sublim guany se us atansa
que voleu amb tan d'anhel,
el morir sense recança
amb martiri, i cara al cel
que la carn vostra esquinçada
no és a fer-vos gens de por.

Sant Tomàs...

Per la fe que no moria
i que mai no morirà,
Sant Tomàs sigueu-nos guia,
Sant Tomàs, deu-nos la mà,
perquè així en cèlica estada
tindrem lloc acollidor.

Sant Tomàs...

I tingueu mirada pia
pel vell mas del Prat de Dalt,
la capella, que us bastia
la preservi de tot mal,
li vetlleu muntanya i prada
el ramat i el bon pastor.

Sant Tomàs...

I als que hi tenen llar encesa
i n'han fet el seu redós,
de la mort a l'escomesa,
arribeu-s'hi pietós,
i així hauran la desitjada
pau eterna del Senyor.

*Puix la glòria us és donada
com a Apòstol del Senyor,
Sant Tomàs, via fresada
doneu sempre al pecador.*

Lletra: Enric Cubas i Oliver.

Música: Mossèn Francesc de P. Baldelló, prev.

Dibuix: Jeroni Giralt.

TORNADA

Puix la glòria us és do - na - da com a - pòs - tol del Se - nyor: Sant To - màs, vi - a fres - sa - da, do - neu
sempre al pe - ca - dor. So - ta el cel de Ter - ra San - ta, so - ta un sos - tre tot hu - mil, heu nas - cut amb grà - cia
tan - ta per se - guir del viu - reu fil, que com l'al - ba es - ba - de - lla - da tot just nat sou tot cla - ror.

V. Ora pro nobis Sancte Thomae.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Da nobis, quaesumus, Domine, beati Apostoli tui Thomae solemnitatibus gloriari: ut eius semper et patrocinii sublevemur, et fidem congrua devotione sectemur. Per Christum Dominum nostrum. - R. Amen.

(Amb llicència eclesiàstica)